

Els impostos: bons o dolents?

EL MES DE MAIG ÉS EL MES DE LES FLORS, EL MES DE LA SEQUERA I DE LA PLUJA, I EL MES DE MARIA, DE LA PRIMAVERA, DELS AMORS... EL MES DE JUNY ÉS EL MES DE L'IRPF, DEL FINAL DE CURS, DELS SUSPESOS I DELS APROVATS JUSTETS, DE LA DEVOLUCIÓ O DEL CRÈDIT PER A PODER-LOS PAGAR. QUI POT ANAR-SE'N A GUST A LA REVETLLA DE SANT JOAN SI TENIM LA DECLARACIÓ A MIG FER?

Els recaptadors d'impostos

Des de l'època de Guillem Tell, els recaptadors d'impostots són aquells éssers malvats que passen, amb la seva carreta carregada d'or i un batalló de soldats per protegir-lo, a cobrar els impostos.

El rei, o, millor encara, el seu ministre més pervers acumula i acumula or en baguls immensos en el castell mentre els pobres boscataires sobreviuen, com poden, i poden sobreviure molt malament perquè el recaptador d'impostos els pren tot el que tenen, o, com a mínim, tot allò que no han pogut amagar abans que arribés.

Clar que arriba Guillem Tell, amb la seva colla de bons amics, tots generosos, valents i desperts i es dediquen a robar al recaptador, sense fer-li mal, és clar, tot just el deixen en roba interior, assegut a terra, a la vora de la carreta que, sense cavalls, no serveix per res. Els soldats que el protegien han fugit cagats de por perquè el recaptador era dolent i cruel i els tractava malament, i no tornaran a recollir-lo.

I el bo de Guillem, abans de tornar a fer punteria amb la ballesta (o amb l'arc, hi ha versions contradictòries) repartirà altre cop entre els boscataires els diners que l'infame recaptador d'impostos els havia pres.

És una història fantàstica, exemplar, una història d'aquelles que no acaben d'agradar als poderosos, però que no la poden prohibir perquè és una història on els valents són bons, on no hi ha venjança, on no es lluita contra el poder, sinó només contra els abusos del poder... En definitiva, si no ho recordo malament, Guillem Tell s'acabarà casant amb la filla del rei i, per tant, tard o d'hora serà ell el rei. Però segur que no ho recordo bé, perquè llavors el nen que aguantava dret i sense tremolar sota la poma, no podia ser el fill del Tell, o és que el Tell era vidu? Potser el Tell havia fet pràctiques de tir a la poma amb la seva dona sota al poma, i la pobra dona no havia tingut tanta sort com el seu fill?

Badades, i perdoneu. El que a mi m'interessa de veritat, és una altra cosa: De què viu, el Tell? Qui li posa de menjar? D'on surt el menjar dels seus companys? I el sou, perquè també s'han de guanyar la vida, no? I el Tell també ha de mantenir una família, i comprar fletxes de primera qualitat, no?

Suposo que els pagesos, a canvi de la seva ajuda, li donen uns diners, els que necessita. És a dir que els pagesos, finalment, han de pagar impostos.

Al Rei o al Tell (que és el futur rei, recordeu?).

